

אור הגנוז

הרסנה

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב זיע"א

גיליון 275

תחזקות

עכשיו, בגודל עוצם החושך אשר בדורותינו אלה האחרונים, בסוף הגלות, אין לנו שום תקנה ושום תקווה בשום פנים, רק ע"י התקשרות והתדבקות בהצדיק המנהיג האמת, מושיען של ישראל לדרך דור לנצח, שגילה מעינות של עצות ותיקונים וחסדים נעלמים עד אין קץ ותכלית שעדין לא נתגלו מימות עולם. אבל לעומת זה, השקר מתגבר ומחשיך כל כך, עד שאין רואים האמת כלל, כאילו לא היה בעולם ובדאי הצדיק יגמור על שלו.

תחזקות

עלינו לדעת לייקר ולהעריך גם את הדברים הטובים הקטנים שאנו עושים ופועלים. כל מחשבה טובה, כל פעולה קטנה שבה אנו מתנתקים מהרע ומתקרבים לטוב, אפילו כחוט השערה, פועלים גדולות ונצורות ויקרים וחשובים מאוד בעיני השם יתברך. לא תמיד אנחנו מודעים למצבנו האמיתי, למדרגה בה אנו אוהזים, ובדאי שאין אנו יודעים מה כל פעולה או מחשבה טובה שלנו גורמים.

לכאורה, הרי אין זה מן הטבע וההגיון שבעולם כזה, המסדר כל הזמן רק רדיפה אחר תאוות, כבוד וממון, יצליח מישהו לזוז אפילו כחוט השערה לכיוון הנגדי, על כן עלינו לדעת ולהאמין שגם המעט טוב שאנו מצליחים לעשות בתוקף המיניעות והשקר של זה העולם, יקר וחשוב מאוד והוא יתברך מייקר ומתפאר בזה ביותר.

כל תפילה קטנה, כל מעשה טוב ואפילו רק רצון לעשות טוב, מצטרפים לחשבון גדול ונצחי.

יוצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב
www.orphaganuz.co.il

נא לשמור על קדושת הגיליון

יודעת היום רבי נתן - ליקוטי הלכות

ליבו קשור לדעתו, דהיינו אם מתנהג בתאוות ליבו וגופו כפי הדעת שלו, כי כל אחד ואחד יודע מהשם יתברך בכלל שמלא כל הארץ כבודו, וצריך להסתכל בעצמו אם הוא מתנהג כך עם גופו כפי דעתו ואם מעשיו עולים יפה כפי דעתו וחכמתו על כל פנים. ואז בראש השנה ויום הכיפורים שכל ישראל מתעוררים בתשובה, ואז נתעורר לבכייה ע"י זה, כי כל אחד רואה בעצמו איך מעשיו אינם עולים יפה כפי חכמתו, שיודע שהשם יתברך מלא כל הארץ כבודו ואעפ"י כן נטה מרצונו יתברך ומכל שכן מי שפגם ח"ו או חטא, דהיינו שמסלקים כל החכמות ומסתכלים רק על המעשים אם עבודתו היתה כראוי בשנה זו כפי חכמתו ודעתו על כל פנים, ע"י זה נתעורר ליבו לבכייה גדולה כי רואה כמה רחוקים מעשיו אפילו מחכמתו ודעתו הקטנה.

וזה בחינת תיקון המשפט, שעיקרו ע"י שמסלקין ומשליכין את החכמות, וע"י זה בעצמן מבטלין ומגרשין טיפת עשיו וישמעאל

שהם רוצים לסבב את המוח בריבוי חכמות בטלות עד שיוכל לטעות ע"י חכמתו ח"ו להטות לגמרי מדרכי השם, כמו שמצינו רבים שנטו ע"י חכמתם מהשם יתברך ונפלו לשאול תחתיות ע"י שהעמידו על חכמתם כמבואר בדברי רבנו מזה בכמה פעמים.

אבל כשנזהרין שבכל פעם שזוכים לאיזה חכמה והכרה בו יתברך להשתדל לעשות עבודות ומעשים טובים ביותר ומשליכין כל החכמות ועושין עבודות בפשיטות גמורה, בזה מכניעין טיפת עשיו וישמעאל ואין להם כח לבלבל את האדם בחכמות של שטות להטותו מדרכי השם יתברך, מאחר שאינו סומך על חכמתו כלל, אדרבה כל מה שנתחכם יותר- הוא משליך החכמות יותר וסומך רק על אמונה לבד ועושה מעשים טובים בפשיטות ותמימות כנ"ל.

נמצא שמשליכין את החכמות ומסתכלים רק על מעשים טובים אם מעשיו כראוי ומחמת זה בוכה על שפגם במעשיו נגדו יתברך- זה בחינת תיקון המשפט בחינת הכנעת וביטול טיפת עשיו וישמעאל. ועל כן ע"י משליך את החכמות ומסתכל על מעשים טובים וע"י זה זוכה לבכייה בחינת נער בוכה- ע"י זה מוציא טיפת עשיו וישמעאל ע"י הדמעות, כי הדמעות הם ממותרי המרה שחורה ואז נשלם בחינת חותם דקדושה שהוא תיקון המוח בשלמות.

אורח חיים ג- יום הכיפורים ב

כשנתרבה מוחו ודעתו אזי צריך על דעתו לבד, כי ע"י הדעת והחכמות של האדם יכול ליפול בטעותים גדולים ח"ו ויוכל ע"י חכמתו להטות לגמרי ח"ו מדרכי השם, כי אסור לסמוך על דעתו וחכמתו לבד כמבואר בדברי רבינו ז"ל כמה פעמים, רק עיקר השלמות הוא- כל מה שנתרבה ונתווסף דעתו ומכיר ביותר בגדולת השם יתברך, שיראה להמשיך הדעת אל הלב, בבחינת יודעת היום והשבות אל לבבך- שצריכין להמשיך הדעת אל הלב כמו ששמעתי מרבינו ז"ל שאמר כי הלא גם אומות העולם יש להם דעת וחכמות, אך שהדעת שלהם היא בלא לב.

והעיקר להמשיך הדעת אל הלב, בבחינת יודעת היום והשבות אל לבבך כנ"ל, הינו כשזוכה לאיזה דעת ימשיך הדעת אל הלב ויסתכל היטב בעצמו אם מעשיו עולים יפה כפי חכמתו ואם ליבו שלם עם השם שיתבטלו כל תאוות וחמדת הגוף- כל מה שלב האדם חומד כולם יתבטלו נגדו יתברך ולא יהיה לו שום תאוה וחמדה כלל רק להשם יתברך, כי כך יפה לו כפי הדעת שזכה עכשיו להכיר בגדולתו יתברך, וישתדל עכשיו לעבוד את השם במצוות מעשיות ועבודות דקדושה באופן שיהיו מעשיו מרובין מחכמתו, כי לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה וצריכין להשליך את כל החכמות ולעבוד את השם יתברך בפשיטות גמור.

נמצא שכל מה שזוכה לדעת יותר ולהכיר יותר בגדולתו יתברך, הוא ממשין בכל פעם הדעת אל הלב והגוף- להשתדל לעשות מעשים טובים ועבודות דקדושה כפי הדעת שזכה עכשיו וכל מה שיש לו דעת יותר, עובד ביותר ועושה מעשים טובים ביותר בשביל השם יתברך בפשיטות גמור בלי שום חכמות ואינו נמשך אחר חכמתו להיות נשאר עם חכמות לבד ח"ו בלי עבודות ח"ו, רק עיקר חכמתו הוא להשליך החכמות, דהינו כל מה שזוכה ליותר חכמות ומכיר יותר אותו יתברך, הוא משתדל בכל פעם יותר לעבוד אותו יתברך בפשיטות בעבודות בלי חכמות. כי זה עיקר עבודתו יתברך, ועל כן הוא משליך בכל פעם את החכמות בשביל עבודתו יתברך, נמצא שממשיך את כל חכמתו אל הלב והגוף, דהינו אל עבודות ועשיות דקדושה שזה העיקר כנ"ל.

וזה עיקר עבודתנו בראש השנה וביום הכיפורים, שאז ישראל הם בבחינת נער בוכה, דהיינו שמסלקין ומשליכין כל החכמות רק ממשיכין הדעת אל הלב ומסתכל כל אחד בעצמו אם

ליקר הימדות צה פסיקות ותלמות!

בהירות הדרך

ברוך זרובבל

שאלה- ראיתי שרבי נתן כתב בליקוטי הלכות שאפילו צדיק האמת בעצמו צריך לחפש חבר לעבודת השם, מה הכוונה בדברים אלו?

תשובה- אתה צריך לדעת שבזה העולם כולם צריכים התחזקות עצומה, אפילו הצדיק הכי גדול בעולם צריך התחזקות, כי אדרבא, ככול שהצדיק יותר גדול כך הוא צריך התחזקות יותר גדולה. ואמר רבינו ז"ל ששמענו מצדיק אמיתי שאמר, שאילו היה אומר לו אחד, יהיה מי שיהיה, בעת שעסק בעבודת השם בתחילתו: "אחי, חזק ואחוז עצמך" הייתי רץ ומדרזר מאוד בעבודתו יתברך. כי גם עליו עברו כל הירידות והנפילות וכו' ולא היה שומע שום התחזקות משום אדם (עיין בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ח). ואמר מוהר"ן ז"ל שזה סובב על רבינו ז"ל שממנו שמע דבר זה, והבין שרבינו כיוון על עצמו, הרי שלך לפניך שגם הצדיק הכי גדול צריך התחזקות. ואמר רבינו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ד) שלאדם צריכות להיות שלוש נקודות- נקודת הרב, נקודת החבר, ונקודת עצמו. ופירש מוהר"ן ז"ל שקודם צריכים לקבל את 'נקודת הרב' ואחר כך צריכים לחזור על הדיבורים עם החבר טוב שגם כן שמע את דברי הרב, כי כל תלמיד מקבל בצורה אחרת את דברי הרב וצריכים להחליף את הנקודות ביניהם, היינו כל אחד מגלה את הנקודה שהוא הבין מדברי הצדיק ומזה מתחזקים יחד, ואחר כך באה 'נקודת עצמו' שהוא צריך לעבוד על עצמו להיות דבוק בחי החיים בו יתברך ולא להסיח דעתו ממנו יתברך כלל.

והנה אדם הראשון היה לו רק 'נקודת הרב' ו'נקודת עצמו' ולא היתה לו 'נקודת החבר' כי לא היה בעולם רק הוא לבד. נקודת הרב היה לו שהרי הקב"ה היה רבו של האדם הראשון, ונקודת עצמו היה לו. אבל למה נפל בחלישות הדעת עד שחטא מאה ושלושים שנה כמאמר ז"ל (עירובין י"ח)? הרי שלך לפניך- אם היה לו חבר טוב שהיה מחזק אותו "מה איתך אדם? נפלת? תקום" כמו שכתוב "כי נפלת קמתי" כי אין שום יאוש בעולם כלל! מכאן אנו רואים שאפילו צדיק גדול כמו האדם הראשון, יציר כפיו של הקב"ה, צריך התחזקות לא ליפול בדעתו ולא להיכנס בחלישות הדעת ומכל שכן לא להתייאש.

דיבורי אמונה רבי לוי יצחק בנדר

על כל צעד ושעל נפגש האדם בנקודות טובות מאירות, שאפשר להחיות עצמו בהם בכל מצב, כגון: ציצית, תפילין, חסד, ברכות, לימוד תורה ועוד. כל אלו הרי הם דברים טובים ונפלאים באמת לאמיתן, שערך לא יסולא בפז, וכשהאדם יזכה להרגיש את טובתן ומעלתן, תהיה זאת עבורו התעוררות והתחזקות לאין ערוך להמשך דרכו בעבודת השם יתברך, כי כפי מידת שמחתו בהן, כן בהכרח ישאף וישתוקק לעוד ועוד, בלי גבול... כי אם אינו שואף לעוד, הדבר ברור שאינו מרגיש את חשיבות המצוות שהוא עושה. אמנם בפיו ישבח תמיד את חשיבות המעשים הטובים, אך ליבו רחק ממנו, והא ראייה, שאם הם כל כך טובים, מדוע אינו שואף לטוב נוסף? כי אדם המעריך אל נכות את מעלת הנקודות הטובות הרי הם חשובים בעיניו מכל הון דעלמא, כי כשהוא נמצא לאחר מעשה, אם יחפץ מאן-דהו לתת לאדם כסף וזהב ועשירות עבור איזה דבר טוב שעשה שימכרנו לו- מי פתי יהיה מוכן לעשות זאת? להמיר טוב נצחי בהבל גשמי חולף, גם בדמות כסף

וזהו ואבנים טובות-מה הם שווים לעומת טוב נצחי של מצוות השם יתברך?...

אמנם לכתחילה, לפני מעשה, בטרם שהאדם עשה את הנקודה הטובה, לפני שהתחיל, למשל ללמוד תורה, אזי יתכן שישתף אדם נוסף בלימודו, כדי שיוכל ללמוד בישוב הדעת יותר ובפרט אם מצב פרנסתו דחוק ומפריע אותו ללמוד כראוי, כמו שמצאנו כזאת בשותפות "יששכר וזבולון" שהזבולון מסייע ביד יששכר שיוכל לשבת ללמוד. כל זה נאמר כשעדיין לא רכש ולא קנה לעצמו את המצווה, אולם לאחר שכבר עשה את הדבר הטוב, בודאי אסור באיסור חמור לתיתו עבור כל הון דעלמא.

כי לאחר שכבר עשה את הדבר הטוב, בודאי אסור באיסור חמור לתיתו עבור כל הון דעלמא. כי כמה שיקח תמורתו אינו שווה והוא רק מרמה את עצמו, ואין זה אלא בעטיו של קוצר דעתו והשגתו ברום מעלת כל דבר שבקדושה שהאדם הגשמי זוכה לחטוף בזה העולם.

ספרים מיוחדים בהוצאת 'אור הגנוז ברסלב'

			
מסע אל הפנימיות ע"פ הסיפורי מעשיות והתורות של רבינו	מדריך מעשי למודעות עצמית וחשיבה חיובית ע"פ רבי נתן מברסלב	דרכי התשובה ע"פ רבי נתן מברסלב	קיצור ליקוטי הלכות של רבי נתן מברסלב

להזמנות- 0544-525396 / 03-9091753

המבצע עד גמר המלאי המעניינים לתרום למבצע יתקשרו לטל הנ"ל

תיקון הכללי ומדבקות - ח'ן!

קבלו בדואר חוברת תיקון הכללי מפואר, מדבקות משמחות ומנוי חודשי לחצי שנה על העלון אור הגנוז בחינם שילוחו מסרון עם שם וכתובת לטל- 0544-525396 המבצע לרפואת כל החולים, לפרנסה טובה ולכל הישועות לעם ישראל.

ידוע ומפורסם המשפט המנצח של התם הקדוש בסיפור המעשה מחכם ותם "זה מעשה שלי וזה מעשה שלו ועוד למה לנו לדבר מאחרים" כאשר אישיתו הייתה שואלת אותו מפני מה כל שאר הרצענים מרווחים כך וכך ואילו אתה מרוויח חצי מהם, היה עונה לה התם הקדוש את המשפט הזה שטומן בחובו צורת הסתכלות שלימה על החיים.

בפשט הדברים כמובן שכל אחד מאיתנו צריך להיות מרוכז בדברים שלו ובמה שהשם יתברך חנן אותנו ולא להסתכל על ענייניהם של אחרים, רק כך יוכל להיות שמח בחלקו ולא ליפול לקנאה או לעין צרה על אחרים. אך בעומק הדברים רבינו השתמש במילה 'מעשה' דוקא, כלומר הוא בא לרמוז לנו מה היא הסיבה האמתית שהאדם צריך להיות מרוכז בדברים השייכים לו ולא להסתכל על אחרים.

כל אחד מאיתנו הוא סיפור מעשה בפני עצמו, מרגע שהוא נשלח לעולם כבר רקם לו השם יתברך את כל התנאים, את כל הכישרונות ואת כל האנשים והמציאות הסובבת אותו. כל אחד מאיתנו הוא הגיבור בסיפור המעשה האישי שלו, שזה סיפור חייו. כל אחד מאיתנו מקבל את הכוחות ואת התנאים והנסיגות שמתיאמים רק לו, ואם כך הדבר כיצד יכול האדם לקנא או להסתכל על אדם אחר שהוא בכלל סיפור מעשה אחר לגמרי, יש לו את השליחות שלו, את התיקון האישי שלו בעולם, את היכולות התכונות והכישרונות שאיתם הוא נולד. אין שום מקום או בסיס להשוואה בין שני אנשים, כי כל אחד הוא עולם שלם בפני עצמו וסיפור מעשה שלא היה בעולם.

כאשר האדם הולך בצורת התבוננות כזאת, הרי שהוא רגוע ושמח תמיד כמו התם הקדוש, כי הוא יודע שמה שיש לו ומה שהוא עובר, זה הכל בהשגחה פרטית מדויקת מאת הבורא יתברך שמו והכל לטובתו ולתיקונו. הכל נועד כדי ללמד את האדם, לגדל ולעלות אותו, ואם כך היא המציאות, אין שום מקום להסתכל על אחרים ועל מה שיש להם או שאין להם, כל מה שנשאר לנו זה לשמוח ולקבל הכל באהבה.

ועל כן התם הקדוש היה בשמחה תמיד והרגיש אפילו בלחם הפשוט כל מעדני עולם, כי הוא ידע שאם הקב"ה זימן לו את זה, הרי זה הדבר הכי טוב בשבילו ורק עם העניין הזה יוכל להתקדם ולהתעלות ולהגיע אל הטוב האמיתי והנצחי. ואם כך הם פני הדברים, הרי שגם לחם פשוט הוא הדבר הכי משובח בעולם וגם חליפה קרועה היא החליפה היפה ביותר, כי אין שום מקום להשוואות והכל נברא ונוצר ונעשה במיוחד בשבילי.

המעט טוב שזכינו לעשות בעולם הוה, זה יישאר שלנו כאוצר גדול לנצח!

עיקר האמונה תולה בפה של האדם וכשנפול לאדם ספיקות באמונת הבורא יתברך שמו יאמר בפה מלא: אני מאמין באמונה שלימה שהוא יחיד ראשון ואחרון.

הגליון מוקדש לעילוי נשמת יחזקאל בן רחל ז"ל | ויקטוריה בת טופחה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה

ליקוטי מוהר"ן רבי נחמן מברסלב

ודע, שמי שיכול לעשות אלו הניגונים, דהיינו ללקט הנקודות טובות שנמצא בכל אחד מישראל, אפילו בהפושעי ישראל כנ"ל, הוא יכול להתפלל לפני העמוד, כי המתפלל לפני העמוד, הוא נקרא שליח ציבור, וצריך שיהיה נשלח מכל הציבור, דהיינו שצריך שיקבץ כל נקודה טובה שנמצא בכל אחד מהמתפללים, וכל הנקודות טובות יהיו נכללים בו, והוא יעמוד ויתפלל עם כל הטוב הזה, וזהו שליח ציבור. וצריך שיהיה בו בחינה גבוהה כזו, שע"י זה יהיו כל הנקודות תאבים אליו והיו נכללים בו. ומי שיכול לעשות ניגונים הנ"ל, דהיינו שיכול לדון את כל אדם לכף זכות, אפילו את הקלים והרשעים, כי משתדל לחפש ולבקש למצוא בכלם נקודות טובות כנ"ל, שע"י זה נעשין ניגונים כנ"ל, זה הצדיק שאוחז במדרגה זאת, הוא יכול להיות חזן ושליח ציבור, דהיינו להתפלל לפני העמוד, כי הוא יש בו בחינה זו, הצריכה לשליח ציבור ההגון באמת, שצריך שיהיה בו בחינה, שיהיו כל הנקודות טובות תאבים אליו והיו נכללים בו כנ"ל, כי הוא יכול לקבץ כל הנקודות טובות שנמצא בכל אחד מישראל, אפילו בפושעי ישראל כנ"ל.

(תורה רפ"ב)

מי שעוסק בפדיון שבויים זוכה להציל נפשות בעולם הזה, ויכול להציל נפשות גם בעולם הבא - מסופר על רבי לוי יצחק מברדיצ'ב שנולד לו נכד וביקשו ממנו שיהיה סנדק. הברית כמנהגם היתה בשעה מוקדמת לאחר תפילה בנץ. כולם הגיעו לזכות להיות בברית הזאת להתפלל עם הרבי מברדיצ'ב שתפילתו היתה אש להבה. והדבר היה ידוע מתי שרבי מברדיצ'ב סנדק הוא נכנס לחדר למשך חצי שעה, עושה כוונות ויוצא.

הגיע יום הברית, הגיעו הרבה אנשים. לאחר שסיימו את תפילת שחרית הרבי נכנס לחדר כמנהגו. עובר חצי שעה, שעה, שעתיים, שלוש שעות והרבי לא יוצא. האנשים התחילו להילחץ וביקשו לבדוק לשלום הרבי, אבל לא נתנו להם. כך עברו מספר שעות רוב האנשים כבר התחילו להתפזר. שעה לפני השקיעה הרבי פותח את הדלת יוצא מהחדר גדול ונרשע על הכסא של הסנדק. המוהל הגיע והתחיל במצוות ה"מילה" ומכריז בקול "יוקרא שמו בישראל משה יהודה לייב". הציבור התפלא על השם אבל לא שאלו שאלות.

גמרו את הסעודה והרבי קם ונשא דברים - בבוקר קמתי פתחתי את החלון וראיתי חושך בעולם. לא הבנתי מה קרה, עד שהתברר לי שנשמה גדולה מאוד הלכה לעולמה "רבי משה יהודה לייב מסאסוב" איש אלוקים גדול ונורא שכול ימי חייו עסק בעיבור במצוות "פדיון שבויים". ברור שהיה עושה עוד הרבה חסדים אבל זה היה עיקרו מצוות "פדיון שבויים". הנשמה שלו עלתה לשמים כל הצדיקים יצאו לקראתו לקבלו בשמחה אין אחד שלא הגיע. נשמה כל כך גדולה מעיר. והוא הולך כמו חתן ומצדדיו מלא שושבינים מלווים אותו לגן עדן. בדרכס לגן עדן הם שומעים צעקות ובכיות מיד רבי משה יהודה נעצר ושאל מה זה? הצעקות האלו? אמרו לו, אלו הרשעים בגהינם צועקים. אבל רבי משה יהודה לא יכל לשתוק והלך לגהינם. כשנכנס השר של גהינם ראה אותו נבהל כזה אור, ביקש ממנו, מחילה מכבודו אני מבקש שתצא מכאן, כל זמן שאיתו כאן אני לא יכול להבעיר את גהינם. אבל הרבי משה יהודה לייב התעקש וסיבב לצאת מגהינם, כל חיי עסקתי בפדיון שבויים עכשיו גם כאן אני רוצה לעשות פדיון שבויים - אלו בגדר שבויים ואני לא יוצא מפה עד שכולם לא יוצאים מכאן.

השר של גהינם הלך לבית דין של מעלה וסיפר את כל הסיפור. אמרו לו, שיגיד לרבי שכאן זה לא עולם השקר, כאן זה עולם האמת, לכל אחד יש משפט, אם יש לו טענות שיבוא לכאן ויאמר לנו אותם. אבל כשהשר חזר להודיע את זה לרבי הרבי לא היה מוכן לצאת ולדבר עם בית דין, שחשש שאם הוא יצא לבית דין יסגרו את גהינם והוא לא יוכל להיכנס בחזרה. לכן אמר לשר של גהינם את הטענות שלו ואתה תגיד אותם לבי"ד של מעלה, "כל חיי עסקתי בפדיון שבויים לא היה לי יום ולא לילה, לא בדקתי עם הוא צדיק או רשע, נתתי את כל חיי כל מה שעשיתי בעולם התחתון אני רוצה לעשות בעולם העליון אני לא מוכן להיכנס לגן עדן שאחים שלי סובלים בגהינם". השר הביא את הטענה הזאת לפני בי"ד והם הסכימו עם טענותיו. אבל אי אפשר להוציא כמה שהוא רוצה אלא כמה שהוא הוציא בעולם התחתון כך הוא יוצא בעולם העליון ובדקו שהוא הוציא 60.000 נשמות.

הרבי נכנס לגהינם הלך לנשמות והוציא אותם אחד אחד, עד שנזכר שכתוב "מלכות של הארץ כמו מלכות של שמים" נכון שהוצאתי 60.000 אבל היו כאלו שהלכתי בלילה ופרצתי את הגדר והוצאתי אותם בלי שידעו, ככה עשיתי בעולם התחתון אז גם פה אני יכול לגנוב והוציא עוד כמה נשמות בלי שיצאו ויצא מגהינם עם הרבה נשמות. כל זה סיפר רבי יצחק מברדיצ'ב, כזה מעמד גדול היה ואין אני לא יכול להשתתף בתהליכה הזאת.

אליהם אתרופה

רבי נתן

כבר בארצתי הריבה אדברי צינחם אומית האמת
 לתצבנו היטב מנה לבטח בסמרי הקודש להצילם מאז
 יאונות מאן לבטח: "אם לא ימיו כיום ומכאובות". וכבר
 אמת ומינים קצת הצפה, אך צדין אינכם מלימים אה היטב ארבעין
 מצה לבלש יתברך אין כוונתו כל בקיום הצולם בלבלי הפנאומיכם בדרטי בלבים
 הפנאומי הצולם, רק כל הפנאומי, בכל בלבלי הפנאומי. וצדיק כוונתו ורצונו וחשבו
 יתברך הוא רק בכל תנועה ונקודה טובה לחוטף כל אחד מישראל בכל יום,
 אלר הצדיק אמת ומגריים ומאליים אותם ומונים מופת בנינים נפלאים ונוראים,
 ואין לום חיות וקיום כי אם צל ידי צדיק אמת, ואם כל צה ידוע מקבר, צריכין
 לחזור צאת בכל יום ולזכור לאין לום צמן כלל מאן לבטח צל הפסוק "אני היום
 יארתק".

(מכתב - ר"ד)

משיבת נפש רבי אלתר טפליקר

התבודדות היא מעלה גדולה ועליונה מן הכל, דהיינו לקבוע לו שעה להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה ולפרש שיחתו בינו לבין קונו, בטענות ואמתלאות, בדברי חן ריזיו ופיוס, לבקש ולהתחנן לפניו יתברך, שיקרבהו אליו ולעבודתו באמת. ואת כל אשר עם לבבו וישיו ויספר לפניו יתברך, הן חרטה ותשובה על העבר והן בקשת תחנונים לזכות להתקרב אליו יתברך מהיום והלאה באמת וכיוצא בזה כל אחד לפי דרגתו. כי על התפילות ותחניות ובקשות הסדורות מכבר, כבר יודעים מהם כל המחבלים והמקטרגים, והם אורבים על הדרכים של אלו התפילות, מחמת שיודעים מהם מכבר. אך לענין השיחה שמדבר האדם מעצמו, בינו לבין קונו, היא דרך חדשה ותפילה חדשה, שהאדם אומרה מליבו מחדש, ע"כ אין המקטרגים מצויים כל כך לארוב. ואעפ"כ הזהיר מאוד גם על אמירת שאר התפילות והבקשות הסדורות.

<< בקרו הארץ החדש שלנו >>

רדיו ברסלב 24 שעות ביממה, ספרים וחוברות, מדבקות, עלון חודשי, נסיעות לאומן מאחרים ועוד....
 שיעורי תורה להאזנה ולצפייה עם אפשרות הורדה למחשב ולנגן.

אור הגנוז ברסלב - Or-breslev.co.il

קו השיעורים 'אור הגנוז ברסלב': 03-77-398-66
 שיעורים בתורות של רבי נחמן מברסלב, בליקוטי הלכות של רבי נתן, סיפורי מעשיות משנים קדמוניות של רבינו, שיחות מאזינים ועוד...

אברכים יראי שמיים יאמרו קדישו או ילמדו כל יום במשך שנה לעילוי נשמת יקיריכם - לפרטים 0544-525396 | 050-417756 (בתשלום חודשי)

תיקון הכללי להפצה

תיקון הכללי גדול כיום מפואר בדפי כרומו עם למיניצה

ב-1.00 ₪

0544525396
039091753

נסיון הארץ של רבינו!

אומר רבינו הקדוש "ממי שאני לוקח לו אני נותן"

הצטרפו להפצת תורתו של רבינו הקדוש, צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב - קבלו פעם בחודש חבילת עלונים להפצה. ותזכו לכל הברכות והישועות בעולם הזה ובבא.

הפצה ראשית - 0544-525396

הסוד שבן הרב מאיר שלמה

על ידי הידעת' וההבנה שהכל לטובה, מתהפך הדין לרחמים. זה אינו איזה פנטזי, שעל ידי שהאדם שמה, פתאום הכל מצליח ומסתדר, אלא זה בא כתוצאה מכך שזה הסדר שברא הקב"ה את מבנה העולמות וסדר ההשפעות.

בעולמות הרחוקים העליונים יש 'חסדים' - שפע. ויש 'גבורות' - צמצום השפע, ובעת שהאדם מחבר אותם בכך שיש לו 'דעת' והוא מבין שגם הגבורות הם 'חסדים', על ידי זה הוא גורם שגם מה שבעינינו היה נראה לצמצום השפע, נהפך לשפע.

ואם יבוא אחד ויקשה, והרי החיסרון נובע מכך שיש איזה שהיא מניעה או חיסרון המעכבת את ההשפעות שיבואו אל האדם, והיאך יתכן שרק על ידי המחשבה הזאת בלבד יתהפך הכל מרע לטוב מגבורות לחסדים?

אמנם ההסבר הוא כך, כי באמת כל החיסרון נובע מהעדר הידעת' האמיתית, וכמו שאומרים חז"ל "דעת קנית מה חסרת" וכאשר האדם זוכה למעלת הידעת' האמיתית, הנה כבר בזה נשלם החיסרון. כלומר, כאשר האדם מוצא את החסדים בתוך הגבורות, דהיינו שלמות ששורים עליו דינים וגבורות, הוא רואה ומבחין ברחמי השם שיש עליו, והכל בא עליו בהשגחה פרטית מיוחדת, וגם מה שנראה מלמעלה כ'דינים', באמת הכל הנהגה של 'רחמים', כי בעצם לא מגיע לי לוחם, וכל מה שהשם כן מזהה אותי, זה רק חסד השם שאין לשער, ואני צריך להודות לבורא עולם על רחמי הגדולים עלי.

מחשבות אלו מביאות אותנו לעין טובה על הנהגת השם, ועל ידי כך נגלה שבעצם החיים שלנו הם מלאים בדברים טובים, וכתוצאה מכך יתרומם המוראל, והשמחה תתעורר בחזקה, וכל כוחות הנפש שהיו עד עתה מכוסים באבק של התמרמרות, יקבלו תנופת התחדשות. ואז נוצר אצל האדם מצב חדש של שמחה והרחבת הדעת וזה פותח לרווחה את צינורות השפע ומביא אלינו את כל הישועות. עליו להבין, שכאשר אנחנו מתבקשים להיטב על חצי הכוס המלאה, זה לא אמור להיות תרגיל פסיכולוגי, המבקש לשפר את ההרגשה הטובה של האדם, על ידי שהוא יתעלם מהמצוינות ויסתכל רק על חצי הכוס המלאה. אלא זו היא מציאות רוחנית, ששושרה בסדר הנהגת העולמות ובדרך ירידת השפע כאן לעולם הזה, שבעת שהאדם מסתכל על חצי הכוס המלאה, וכל ידי זה הוא ממשיך על עצמו 'חסדים' חדשים.

כאשר נזכה לידעת' אמיתית, נראה ונבין שהכל זה בגזירת השם יתברך, גם ההצלחה וגם חוסר ההצלחה, וממילא נבוא להכרה בחסדי השם במה שריחמו עלינו וזיכו אותנו מהשמיים במעט שנתנו לנו, ועל ידי זה בוודאי נזכה לראות ישועות והשפעות גדולות בכל העניינים.

אנן טובה יוניום בסיפורי מעשיות

בתחילת המעשה משבעה בעטלירוס מספר רבינו סיפור על מלך אחד שרצה להעביר את המלוכה לבנו בחייו, ונעשה משתה גדול לכל השרים. בשעת המשתה אמר לבנו "היות שאני חוזה במוכבים, ואני רואה שאתה עתיד לירד מן המלוכה. לכן תראה שלא תהיה לך עצבות כשתרד מן המלוכה, רק תהיה בשמחה וכשתהיה בשמחה גם אני אהיה בשמחה. גם כשתהיה לך עצבות, אף על פי כן אני אהיה בשמחה על שאין אתה מלך. כי אינך ראוי למלוכה, מאחר שאינך יכול להחזיק עצמך בשמחה כשאתה יורד מן המלוכה. אבל כשתהיה בשמחה, אזי אהיה בשמחה יתירה מאוד".

המלך הוא מלכו של עולם והוא רוצה להעביר את המלוכה לבנו עוד בחייו, כלומר כל אחד מאיתנו נברא להיות מלך, כלומר למלוך על עצמו, על רצונותיו, תאוותיו, מחשבותיו, דיבוריו ומעשיו. אך כמובן כל תכלית המלוכה שלנו על עצמנו נועדה כדי להמליך את מלכו של עולם, כי בעבודה העצמית שלנו שהיא עבודת התורה והמצוות ועבודת המידות, אנחנו נעשים ראויים להיקרא בנים למלכו של עולם ומסיבים לו נחת רוח והתפארות.

ועל כן מצופה מכל אחד מאיתנו, שמכיר בערכו ובערך עבודתו להיות בשמחה, על הזכות הגדולה שנפלה בחלקו ועל חשיבות מעשיו ורצונותיו וערך תפקידו בעולם, וכאשר אנחנו בשמחה, כמובן שגם המלך בשמחה כאשר הוא רואה את בנו יחידו מצליח במשימה ושמח בו ובמעשיו. אך לפעמים הבן יורד מהמלוכה, כלומר נפל ממדרגתו ולא מצליח להתנהג כראוי לבן מלך, אם זה במידות לא טובות, אם זה בתאוות, או במעשים שאינם הולמים את מדרגתו, וגם כאשר הוא נופל מעבודת השם שהיה רגיל בה ואינו מצליח לקיים את המצוות כמו שקיים כאשר היה בעלייה. במצב כזה יכול האדם ליפול לעצבות, מכיוון שהוא רואה שאין הוא מצליח לעמוד במשימה, ואז מצווה אותו השם יתברך שישמך להיות בשמחה אף על פי שהוא נפל ממדרגתו.

נשאלת השאלה, מדוע מצפה מאיתנו השם יתברך להמשיך להיות בשמחה גם כאשר אנחנו יורדים ממדרגתנו, ועוד יותר ישנה תמיהה גדולה, אם לא הצלחנו להחזיק בשמחה במצב כזה ונפלנו לעצבות, מדוע השם יתברך ממשיך להיות בשמחה ואינו מצטער על שאין אנחנו ראויים למלוכה, הרי כל אבא היה רוצה לראות בהצלחת בנו. אלא שהקב"ה רוצה שנמשיך להיות בשמחה על ידי שנבין שגם שירדנו וגם שנפלנו זה היה רצון השם שנרד ממדרגתנו וגם במקום הזה יש לנו עבודה שאותה אנחנו צריכים לעשות. ואם זה לא מתאים לנו לעבוד את השם יתברך במקומות הללו ואנחנו נופלים לעצבות, הרי שאנו מראים כביכול שכל עבודתנו היתה להמליך את עצמנו, את ההצלחות שלנו וההישגים שלנו ואם כך המלך ממשיך להיות שמח, כי במצב מלוכה כזה היינו מתמאים בגאווה ועובדים את עצמנו, ועל כן הבדיקה האמיתית שלנו הוא דווקא בשעת הירידה.

אוצר היראה

צריך האדם לישב דעתו היטב מה התכלית מכל עניני ותענוגי העולם הזה. כי בדרך כלל מחמת ריבוי הדברים והעניינים שעובר האדם בעולם הזה, אין הוא פנוי לחשוב על תכליתו ועל חייו העוברים וחולפים, על כן צריך האדם בכל יום לישב עצמו בכל יום ולקחת פסק זמן מכל מה שעובר עליו ויתבודד ויחשוב וישפוט וידון עצמו על כל ענייניו ועסקיו ומה שיצא מהם. ועל ידי זה תהיה דעתו מיושבת ויוכל ללכת ולהתקדם בדרך החיים האמיתיים ועיקר ישוב הדעת הוא על ידי שמחה, כי על ידי שמחה המוח מיושב ויכול להנהיג המוח כרצונו ולחשוב על תכליתו הנצחי.

עיקר הדעת הוא לידע בידיעה שלמה שהשם יתברך ברא את הכל ומנהג את העולם כולו רק ברצונו והשגחתו ואין שום חיוב הטבע כלל. כי הטבע עצמו מתנהג רק בהנהגתו יתברך, אך מחמת ההסתר הגדול ומחמת כח המדמה שבאדם שמראה לו שההפך הוא הנכון והעולם מתנהג רק על פי הטבע והשתדלות חס ושלוש. אין לבריות זמן לישב דעתם והם אצים ורצים אחרי הבלי העולם הזה ומאומה לא ישיגו בידיים. כי בסופו של דבר יש מנהיג לבירה והכל נעשה רק ברצונו, ואם יקשר האדם דעתו לתכלית ולבורא יתברך יוכל להגיע לכול הטוב ולהעלות הכל אל שורש הדברים אל ההשגחה העליונה ואז דעתו תהיה מיושבת עליו ויזכה לאושר ושמחה אמיתיים הנובעים מהכרה ודעת בשלמות.

מחמת חסרון הדעת נופלים הבריות אל בחינת המקום והזמן, שזה בחינת כל השינויים והפרודים הגורמים לבלבול ופיזור הדעת. כי מי שדעתו שלמה הוא מחובר לבחינת למעלה מן המקום, ששם אחדות שלמה ופשוטה. ושם מקומו של עולם כי זה עיקר מדרגת האדם שיש זיכה לדעת ויתחבר לבחינת למעלה מן המקום. אך כשהאדם חוטא, חס ושלוש, נכנס בו רוח שטות ועל ידי זה הוא מופל מהדעת ומתרחק אל גדר הזמן והמקום ששם כל הפירוד והשינויים. ואז הוא נמצא בבחינת מים גועשים וסוערים והוא נע ונד לכל עבר אשר תפיצה הרוח. והתיקון הוא על ידי תשובה שיתקן מעשיו ויחזור וישיב את דעתו, אל מקור האחדות הפשוט שהוא הבורא יתברך שהוא למעלה מהמקום והזמן.

לעתיד לבוא תימלא הארץ דעה את השם כמים לים מכסים. אך כמו שבים הגדול המים נראים כשוים מלמעלה, אף על פי כן ישנם עומקים שונים בתוך הים, כך גם כולם ידעו את השם לעתיד לבוא וידעו שיש מנהיג ומושל לכל, אך כל אדם ידע את השם ואת תוכן הדברים בעמקות אחרת, כפי מה שזכה ויגעה בזה העולם כך יזכה לדעת אמיתית ונצחית לעתיד לבוא. ועיקר הדעת האמיתית שמתגלת היא בלב כמו שכתוב "כל חד כפום מה דמשער בליבה" ואי אפשר להעביר את זאת הדעת מאדם לחברו, כי כל אחד משיג את הדברים בליבו פנימה ומכיר אותו יתברך כפי מה שניגלה לו על ידי עבודתו ויגיעתו בתורה במצוות ובעבודת השם. וכך גם יהיה לעתיד לבוא שאז תיגדל הדעת עד אין סוף, אך כל אחד יזכה לקבלה, כפי הכלים שהיכוני בימי חיותו. בעולם הזה.

אם אתה מרגיש שמרחיקים אותך מלמעלה... אחי היקר זה רק נדמה לך, שולם הפוך ראית.

משרת ישראל, ה-FBI, והק.ג.ב. עושים תחרות מי לוכד ראשון פיל בתוך יער. ה-FBI מפזרים לווינים בכל היער, ואחרי שבועיים חוזרים עם פיל. הק.ג.ב. שולחים סוכני חרש בכל היער, ואחרי שבוע חוזרים עם פיל. משרת ישראל חוזרים אחרי 3 שעות עם חתול. שואלים אותם "מה זה?" הם עונים- הוא הודה שהוא פיל...

החלק איך להפצה לנינו הרחם
3 ספרים / 5 חוברות גדולות / 20 סיפורי מעשיות / 20 תודה והודאה ושמחה / 10 תיקון הכללי / 20 מדבקות משמחות / 10 משיבת נפש / 20 מדבקות נוף עם משפטים / דיסקים / מנוי חיים בדואר על הגלין לחצי שנה.
הכל בסך 90 ש"ח (כולל המשלוח) להזמנות: 0544525396 / 03-9091753

דרוש
לארגן אור הגנוז ברסלב
דרוש מקום קטן לאחסון חומר לזיכוי הרבים
באיזור המרכז בתרומה- תזכו למצוות
מפיצים בצמתים המועינים לקבל חומר לזיכוי הרבים ללא תשלום יתקשרו לאור הגנוז ברסלב
0544-525396